Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-48 d.d. 18 februari 2013
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter en mevrouw mr. F.E. Uijleman, secretaris)

Samenvatting

De auto van Consument is beschadigd geraakt als gevolg van een aanrijding. Consument is van mening dat de WAM-verzekeraar van het andere motorvoertuig de schade moet vergoeden. De Commissie oordeelt dat Consument onvoldoende bewijs heeft geleverd voor zijn stelling dat de aanrijding door een fout van de andere automobilist is ontstaan en wijst de vordering af.

Consument,

tegen

N.V. Univé Schade, gevestigd te Assen, hierna te noemen Aangeslotene.

Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier met bijlagen van 15 februari 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene;

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 10 december 2012 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
3.1. Op donderdag 24 maart 2011, omstreeks 09:00 uur, heeft een aanrijding plaatsgevonden bij de ingang van een parkeergarage te H tussen de personenauto van Consument en een personenauto die bij Aangeslotene was verzekerd tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid (hierna ook genoemd: de verzekerde van

Aangeslotene). De echtgenote van Consument bestuurde de personenauto ten tijde van de aanrijding.

3.2. De ingang van de parkeergarage bestaat uit drie rijbanen met toegangspoortjes. De echtgenote van Consument bevond zich in de middelste rijbaan terwijl de verzekerde van Aangeslotene zich in de rijbaan rechts van haar bevond. Voorbij de toegangspoortjes bevindt zich één rijstrook die haaks op de rijbanen staat. Alle voertuigen dienen na het passeren van de toegangspoortjes rechtsaf te slaan.

3.3. Consument heeft op de dag van de aanrijding op de achterzijde van het aanrijdingformulier het volgende geantwoord op de vraag "Wie is naar uw mening aansprakelijk? Waarom meent u dat?":
"De tegenpartij, voertuig A is aansprakelijk. Voertuig B was reeds op de rijstrook, voertuig A kwam uitrijden na openen [slagboom]:"
De verzekerde van Aangeslotene heeft deze vraag op 25 maart 2011 beantwoord. Hij heeft op de achterzijde van het aanrijdingformulier ingevuld:
"De tegenpartij, ik stond in de rechterrijstrook van de ingangspoort van een parkeergarage. We reden beiden een stukje naar voren. Toen ik zag dat de tegenpartij van links aanstalten maakte om door te rijden stopte ik. De tegenpartij reed door en nam de bocht te kort en raakte me."

3.4. Bij brief van 24 maart 2011 heeft Consument Aangeslotene aansprakelijk gesteld voor de schade aan zijn auto. Aangeslotene heeft de aansprakelijkstelling bij brief van 8 april 2011 van de hand gewezen. In de brief staat onder meer:
"Uit het schadeaangifteformulier dat ik ontving (…) blijkt dat er 3 rijbanen zijn om de parkeergarage in te rijden. De bestuurder van uw auto is bij de verrichting van een bijzondere manoeuvre, van rijbaan veranderen, in botsing gekomen met onze verzekerde. Hierdoor is zij aansprakelijk voor het ontstaan van de aanrijding. (…).

3.5. Consument heeft bij brief van 12 april 2012 tegen de afwijzing van zijn claim bezwaar gemaakt. In de brief staat onder meer:
"In bijlage de foto's van de situatie in de garage op de plek waar de aanrijding heeft plaats gevonden. Op de foto's kan u zien dat er na de toegangspoortjes geen sprake meer is van 3 rijbanen maar slechts 1 rijbaan.
Alle auto's moeten na het passeren van één van de 3 toegangspoorten meteen rechts afdraaien op één en de zelfde rijstrook. Op het schadeformulier staat duidelijk aangegeven dat mijn vrouw reeds op deze rijstrook gedraaid was op het moment dat u[w] cliënt de zijkant van mijn auto raakte. Hij verliet het toegangspoortje en had voorrang moeten verlenen. De schade aan de linkerzijkant van mijn auto (beginnend vanaf het voorportiek) en de voorschade van uw cliënt bevestigen dit verhaal. Hierdoor is (…), uw cliënt, aansprakelijk voor de schade aan mijn voertuig. (…)."

3.6. Bij e-mail van 28 april 2011 heeft een andere medewerker van Aangeslotene (hierna ook: mevrouw B.) het volgende geantwoord:
"(…).
Uit het schadeformulier blijkt dat u en onze verzekerde min of meer gelijktijdig door de toegangspoortjes reden. Nu onze verzekerde met het rechtsaf slaan de korts[t]e bocht had, had hij recht op voorrang/vrije doorgang.

Ik kan de aansprakelijkheid niet erkennen."

3.7. Consument heeft vervolgens bij brieven van 11 en 14 mei 2011 wederom bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van zijn claim. Daarnaast heeft hij zich erover beklaagd dat mevrouw B. niet is ingegaan op zijn stelling dat er na de drie toegangspoortjes slechts één rijstrook is en dat alle voertuigen na het passeren van de poortjes rechtsaf moeten slaan.

3.8. Aangeslotene heeft bij brief van 17 mei 2011 op de brieven van Consument gereageerd. In de brief staat, voor zover relevant, het volgende:
"Ik ben het met u eens dat erin de brief van 8 april ten onrechte is uitgegaan van 3 rijbanen. Duidelijk is dat er 3 toegangspoortjes zijn maar vervolgens 1 ruime rijbaan. Ook ben ik het met u eens dat (mevrouw B.) dit punt verder onbesproken laat en de aansprakelijkheid afwijst op grond van het feit dat mijn verzekerde de kortste bocht had en dus recht op voorrang/vrije doorgang had. U bestrijdt verder dat beide auto's van min of meer gelijktijdig de toegangspoortjes zijn gepasseerd. (…) Waar het hier om gaat is dat u als eisende partij bewijst dat mijn verzekerde aansprakelijk is voor de aanrijding. Mijn verzekerde verklaart dat hij gebruik maakte van het meest rechts toegangspoortje. Uw echtgenote maakte gebruik van het middelste toegangspoortje. Beide auto's reden een stukje naar voren, toen mijn verzekerde zag dat uw vrouw door wilde rijden stopte mijn verzekerde. Dit verklaart dus de positie van de auto van mijn verzekerde op het door beide partijen getekende schadeformulier. Ik deel daarom uw stelling niet dat uw vrouw eerder is weggereden. Uw vrouw reed door en maakte een te korte bocht en raakte zo de stilstaande auto. Op basis van deze verklaring acht ik mijn verzekerde niet aansprakelijk. Gelet op de schade aan uw auto (schade aan beide portieren) acht ik de stilstand van mijn verzekerde aannemelijk. (…)."

3.9. Consument heeft vervolgens een klacht ingediend bij de Ombudsman Financiële Dienstverlening (hierna: de Ombudsman). In verband met de procedure bij de Ombudsman heeft Aangeslotene een verklaring overgelegd van een expert ter zake van de schade aan de auto van haar verzekerde. De verklaring van 7 september 2011 luidt, voor zover van belang, als volgt:
"Op uw verzoek, om te verklaren dat het aannemelijk is of boven vermeld voertuig langs een stilstaand voertuig is gereden, kan ik het volgende meedelen.
Op basis de mij nu bekende gegevens vind ik het zeer aannemelijk dat het voertuig van de tegenpartij langs het stilstaande voertuig van verzekerde is gereden. Zeker ook gelet op het schadebeeld, nl. de beschadiging op het voertuig van de tegenpartij loopt over nagenoeg de gehele rechterzijde. De linkervoorzijde van verzekerde is hierdoor beschadigd. Dit bevestigd voor mij dat voertuig van verzekerde stil gestaan moet hebben en dat voertuig van tegenpartij met de rechterzijde volledig langs voertuig van verzekerde is gereden. (…)."

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene de schade aan zijn auto ad € 3.251,09 vergoedt en excuses aanbiedt voor de rommelige afhandeling van zijn claim.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:
Aangeslotene is tekort geschoten in haar verplichting de schade op een zorgvuldige wijze af te wikkelen. In de eerste plaats voert Consument aan dat Aangeslotene in redelijkheid niet tot het standpunt heeft kunnen komen dat zijn echtgenote voor het ontstaan van de aanrijding aansprakelijk is. Ter onderbouwing voert hij aan dat uit de situatieschets op het aanrijdingformulier en de schade aan beide auto's kan worden afgeleid dat de verzekerde van Aangeslotene zijn echtgenote voorrang had moeten verlenen en dat deze desondanks tegen zijn auto is aangereden. Aangeslotene heeft deze feiten bij de beoordeling ten onrechte genegeerd. Verder voert Consument aan dat Aangeslotene diverse standpunten ter zake van de toedracht heeft ingenomen zonder daarover overleg te hebben met haar verzekerde. Tot slot stelt Consument dat Aangeslotene onzorgvuldig is geweest door haar oordeel in eerste instantie te baseren op onjuiste feiten.

4.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:
Het standpunt dat de echtgenote van Consument voor het ontstaan van de aanrijding aansprakelijk is, is op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Aangeslotene voert aan dat zij haar standpunt heeft gebaseerd op de verklaring van haar verzekerde en wijst erop dat de verklaring van haar verzekerde wordt ondersteund door de conclusie van de in alinea 3.9 bedoelde expert. Daarnaast wijst Aangeslotene erop dat het op de weg ligt van Consument om aan te tonen dat haar verzekerde aansprakelijk is voor de gevolgen van de aanrijding. Consument is daar niet in geslaagd. Tot slot erkent Aangeslotene dat zij haar verzekerde bij de schadeafwikkeling niet heeft benaderd voor overleg. Zij stelt dat dit ook niet nodig was omdat het standpunt van haar verzekerde duidelijk was weergegeven op de achterzijde van het aanrijdingsformulier.

5. Beoordeling

5.1. De centrale vraag die de Commissie moet beantwoorden is of Aangeslotene gehouden is de schade te vergoeden die Consument en zijn echtgenote als gevolg van de aanrijding op 24 maart 2011 hebben geleden. Consument stelt dat dit het geval is en voert aan dat zijn echtgenote voorrang had omdat zij eerder was weggereden dan de verzekerde van Aangeslotene. Aangeslotene betwist dit. Zij stelt dat de echtgenote van Consument gelijktijdig met haar verzekerde is opgetrokken, vervolgens een te korte bocht heeft gemaakt en tegen de stilstaande auto van haar verzekerde is aangereden.

5.2. Voorop staat dat een aansprakelijkheidsverzekeraar bij de beoordeling van een claim mag afgaan op de verklaring van zijn verzekerde. Aangeslotene mocht zich bij het bepalen van haar standpunt dan ook baseren op de informatie die stond vermeld op de achterzijde van het aanrijdingsformulier. Ingevolge de hoofdregel van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) heeft als uitgangspunt te gelden dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten – bij voldoende betwisting door de tegenpartij – haar stellingen moet bewijzen. Omdat Consument stelt dat de verzekerde van Aangeslotene aansprakelijk is voor de aanrijding, rust de bewijslast op hem. De Commissie stelt vast dat Consument als bewijs voor zijn stelling verwijst naar de situatieschets op het aanrijdingsformulier en de door zijn echtgenote gegeven lezing van de

gebeurtenissen. Daartegenover staat de lezing van de verzekerde van Aangeslotene die wordt ondersteund door de verklaring van de expert. Onder deze omstandigheden kan eenvoudigweg niet meer worden vastgesteld wat de exacte toedracht van de aanrijding is geweest. Dit betekent dat niet is komen vast te staan dat - zoals Consument aan zijn vordering ten grondslag legt - de aanrijding door een fout van de verzekerde van Aangeslotene is ontstaan. De vordering van Consument zal om die reden worden afgewezen.

5.3. Tot slot overweegt de Commissie dat Aangeslotene niet heeft bestreden dat zij bij de beoordeling van de claim in eerste instantie is uitgegaan van een verkeerde situatie ter plaatse. Deze gang van zaken verdient naar het oordeel van de Commissie niet de schoonheidsprijs, maar doet aan het hiervoor overwogene niet af.

5.4. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.